

El poder de Juste de Nin

El dissenyador Lluís Juste de Nin presenta *El quart poder*, una nova adaptació d'un clàssic de la literatura al context històric de Catalunya: en aquest cas, el *Bel Ami* de Guy de Maupassant es trasllada a la Barcelona del 1921, en plena dictadura de Primo de Rivera, amb la intervenció de personatges històrics de l'època, com ara Alfons XIII, Vicent Blasco Ibañez o el dictador i tot. El món de la premsa i la nit barcelonina més canalla són els ambients pels quals es mou el protagonista, Jordi Reig.

Amb aquesta novel·la gràfica, Juste de Nin comença una nova trilogia de relectures d'obres mestres de la literatura universal, com la que ja va completar l'any passat i que abastava els períodes de la postguerra, la transició i la Segona República al Principat, amb els títols *Montecristo 1941*, *El Guepard 1970* i *Barcelona 1931. L'educació sentimental*.

Juste de Nin és dissenyador d'Armand Basi i creador de la Norma, el personatge que, amb textos de Tisner, protagonitzà la primera campanya de normalització lingüística.

Portada de la novel·la gràfica.

Lluís Calvo s'enfronta a Sampere, Fiol i Solà

Els poetes joves, però amb obra ja consolidada, com Lluís Calvo, s'enfronten amb tres veterans de pes: Màrius Sampere, Bartomeu Fiol i Lluís Solà.

PRATS I CAMPS

Lluís Calvo

Amb *Col·lisions*, premi Octubre de poesia, Lluís Calvo (Saragossa, 1963) va més enllà que mai, ha dit Joan Triadú. És, sens dubte, un dels llibres més notables i ambiciosos, i més importants, entre els editats els darrers mesos.

Triadú el jutja apassionant i el descriu com una capsula de sorpreses, amb poemes tendres i irònics alhora, sèries de breus bocades de poesia, i la incorporació de prosa entre els versos, en un apartat ple de pensaments. L'antòleg va deixar l'exemplar imprentable. Antologista de mena, vinga triar! En va trobar per donar i per vendre. "La balada dels últims cocodrils" –va escriure– és un espectacular exercici sense xarxa, saltant per la runa, i "Una remor" és pura èpica. Un llibre, com va dir Pere Ballart, membre del jurat dels Octubre de poesia, narratiu i líric, d'una qualitat extraordinària.

Màrius Sampere (Barcelona, 1928)

arriba a la vellesa amb una forma excel·lent. Acaba de publicar el llibre *L'estació dels espiadimonis*, format per quatre seccions: la que dona títol al volum, i les titulades "Inimatges", "Domini carnal" i "Claustral". El publica a la nova col·lecció "La fosca", de l'editorial Lleonard Muntaner, pocs mesos després d'haver recollit la seva immensa obra poètica inèdita, *La ciutat submergida*, gairebé tan extensa com la publicada. Fa poc, va sorprendre'ns amb un recull de prosa, *Pandemòniom o la dansa de si mateix*, i ara és amb una novel·la, *El gratacel*, sota el segell de Meteora. Hi presenta els grans dilemes de l'existència.

Si parlem dels grans poetes nascuts abans de la guerra, ens hem de referir a Bartomeu Fiol (Palma, 1933). A "La fosca", com Sampere, publica el llibre *D'un cànon soterrat*. Com diu el subtítol, són materials dels anys 1957 i 1958.

És un magma de poemes, un collage fet de moltes menes de materials, poemes esvalotats, conjunt heterodox de *plaquettes* que, diu Miquel Batalla al pròleg, l'autor escrivia a raig, portava a imprimir curiosament a la impremta Mossèn Alcover i finalment enviava als més insospitats corresponsals amb una desimboltura que avui ens sorprèn i ens entenedeix.

Un tercer gran poeta entre els veterans és Lluís Solà (Vic, 1940). Edicions 62 li publica el volum *Entre bellesa i dolor* que correspon al quart de la seva obra poètica i que aplega sis títols inèdits. Curiosament, apareix quan encara no s'ha publicat el tercer, *Al lllindar de l'ara*.

Josep M. Balaguer diu al pròleg que Solà, com a poeta modern, assumeix que la seva interpretació de l'instant passa per un procés d'interiorització que ens dona un resultat sorprenent i

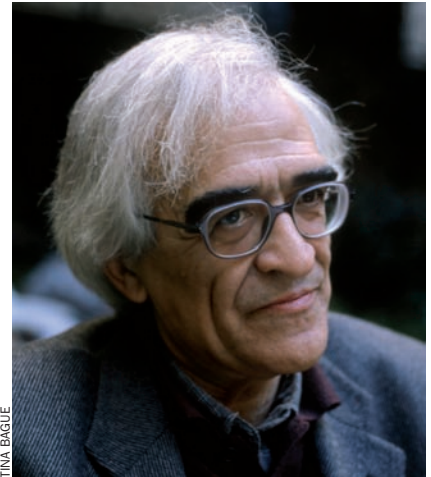
EL TEMPS

Màrius Sampere

MARC VILA

Bartomeu Fiol

TINA BAGUÉ

Lluís Solà

misteriós alhora, però un resultat gens tranquil·litzador, ben allunyat de la recerca d'una harmonia verbal o vital, i per això el resultat és una fiblada als nostres còmodes principis de sentit i de significació.

I un quart gran poeta, també entre els veterans, Jordi Pàmias (Guissona, 1938), publica a Pagès el seu quart volum de poesia completa, *El do de la paraula*.

Vicenç Llorca (Barcelona, 1965) recull la seva obra poètica feta fins ara a *Les places d'Ulisses. Poesia reunida* (1984-2009), que ha editat l'editorial Òmicron. 25 anys de dedicació poètica amb vuit títols, poemes inèdits, etc. El llibre, que s'obre amb una introducció en què explica els criteris de l'obra i algunes preses de posició personals, conserva els pròlegs originals i ofereix un epíleg final de Xavier Pérez, en què es fa una lectura global de la seva poesia.

Més poetes amb novetats que es publiquen aquest Sant Jordi: Jacint Sa-

la (*Marlí*), Jordi Mas López (*Sema*), Iban L. Llop (*Crònica de Calàbria*), Ramon Guillem (*Abisme i ocell*), Carles Camps Mundó (*La mort i la paraula*), Gabriel Guasch (*Paratges*), Teresa Costa-Gramunt (*London*), Roser Guasch (*Fulles de llorer*), Judit Ortiz (*Dàctil*), Roser Guasch Bea (*L'amistat de les pedres*), Irene Tarrés (*Murs de Tlacatl*) Pere Perelló i Nomdedéu (*Poltre(s)*), Pepa Úbeda (*Varador de sorra*), Josep Fàbrega (*Sis dies d'agost*) i Gabriel Pena (*La revolució del bon gust*).

Pel que fa a les traduccions, tenim una mostra de la poesia brasilera contemporània, una antologia d'Orides Fontela (1940-1998), *Esfera*, en traducció de Joan Navarro.

L'apartat poètic d'aquest Sant Jordi s'enriqueix amb una nova edició de l'obra de Màrius Torres. L'ha publicada Pagès Editors amb el títol *Poesies de Màrius Torres*. Margarida Prats n'ha perfilat les edicions anteriors. La primera

edició de l'obra poètica de Màrius Torres va aparèixer cinc anys després de la seva mort, el 1947, a Coyacán, a cura de Joan Sales, i les posteriors, ja publicades a Barcelona, hi afegien nous poemes. Finalment, Margarida Tomàs pensa haver fet una edició fidel a les intencions de l'autor. El cos de l'edició és format pel que va establir el poeta, conservat en dues llistes trameses l'any 1946 des del sanatori. De totes maneres, la curadora no s'ha sabut estar d'incloure-hi un poema que no consta en aquests documents, "per no contradir el prestigi històric que ha aconseguit: 'La Ciutat Llunyana', un dels textos més antologats de l'autor".

El volum es complementa amb un conjunt d'escrits en prosa –narracions, cartes i articles publicats a la premsa de Lleida entre el 1934 i el 1936– que contenen informacions interessants sobre l'escriptor.

Lluís Bonada

Un regal com pocs

Els ultres de les llums
Michel Onfray

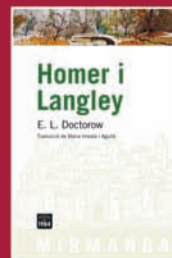
El Palau de la Música Catalana
Antoni Sàbat

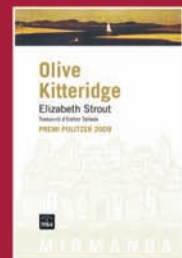
Bèsties sense pàtria
Uzodinma Iweala

El gambit del diable
Iàkov Braun

Homer i Langley
E. L. Doctorow

Olive Kitteridge
Elizabeth Strout
Premi Pulitzer 2009

OPCION 1984

www.edicions1984.cat